

Bufnița Minerva

Bufnița Minerva este ghidul acestei serii. Ea îi invită pe copii să reflecteze, să-și pună întrebări, să experimenteze și să gândească cu mintea lor.

Încă din Antichitate, bufnița este simbolul filozofiei. Ea este însoțitoarea zeiței înțelepciunii, pe care în mitologia greacă o cheamă Atena, iar în cea romană, Minerva.

De ce a continuat să existe acest simbol până astăzi? Pentru că exprimă două idei: reflecția trece dincolo de aparențe (noaptea le risipește), respectiv reflecția începe atunci când se încheie forfota zilei.

POVEȘTILE BUFNITEI
Éric-Emmanuel Schmitt

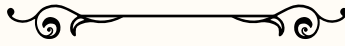

INSULA LIBERTĂȚII

Ilustrații de Barbara Brun

Traducere din franceză
de Oana Doboși

Rareori se întâmplă să se înțeleagă un frate și o soră atât de bine ca Lily și Danilo! Dorm unul lângă altul, în vizuina familiei Iepure, se trezesc devreme, fug în inima Pădurii Albastre și se joacă împreună. Cursele, farsele, glumele și jocurile lor de-a v-ați ascunselea țin până noaptea. Bucuroși, se întorc epuizați acasă, unde, după ce se spală repejor, se culcă pentru a o lua de la capăt a doua zi.

Doar că Lily și Danilo nu vor decât să se joace după placul lor. Se obișnuiesc cu toate: cu ploaia, zăpada, vântul, pentru că sar în bălți, se bat cu bulgări sau se lasă legănați de suflarea vântului. Dar nu pot să-i sufere pe ceilalți.

- Faceți liniște când dorm eu! spune bufnița.
  - Să nu mă stropiți când săriți în apă! țipă castorul de pe malul râului.
  - Nu intrați în vizuina mea! mormăie cârțița.
  - Nu vă fugăriți pe-aici, o să striviți florile pe care le pasc! îi ceartă căprioara.
- După părerea lui Lily și Danilo, locuitorii Pădurii Albastre sunt foarte enervanți.

Dar cei care le strică chefurile când ți-e lumea mai dragă sunt părinții lor.

– Haideți la masă! îi cheamă tata Iepure.

– N-am terminat joaca.

– E ora mesei! N-avem ce discuta!

Când tatăl lor tace, începe mama:

– Copii, faceți ordine în camera voastră!

– Mai târziu, mamă.

– Nu puteți lăsa așa o dezordine. Pe deasupra, vizuina noastră e atât de strâmtă, că dă pe-afară de lucrurile voastre.

– Mamă, dar e vreme frumoasă.

– Acum!

Cel mai groaznic e când părinții lor se aliază ca să-i oblige să meargă la școală.

– Nu, nu azi, îi roagă Danilo și Lily. Vrem să ne jucăm.

– O să vă jucați sâmbătă și duminică. Haideți!

